

[P. A. Rasmussen.]

Det er i øvrigt min opfattelse, at efterspørgslen vil stige, hvis der ydes sikkerhed for, at det slagtede fjerkræ, der udbydes til salg, er blevet kontrolleret på samme måde som andre kødvarer.

Overgangsbestemmelserne for de nuværende ikke-autoriserede slagterier, der på nærmere foreskrevne vilkår kan opnå tilladelse til at fortsætte som hidtil i en periode på indtil 3 år, finder jeg er en praktisk foranstaltning.

Den i § 4, stk. 2, foreslåede bemyndigelse for landbrugsministeren til at fastsætte bestemmelser om indsamling og opstaldning af indkøbt fjerkræ anser jeg for meget betydningsfuld. Transport og opbevaring af mange dyr i samme rum medfører naturligvis gunstige vilkår for spredning af sygdomme blandt det indkøbte fjerkræ. Der må derfor træffes betryggende foranstaltninger til at forhindre udbredelse af de smitsomme fjerkræsygdomme. Samtidig mener jeg, at der bør tages rimeligt hensyn til, at ordningen er praktisk og ikke virker mere generende for opkøberne end nødvendigt. Dette afsnit om indsamling m. v. kan der måske blive lejlighed til at drøfte i et kommende udvalg.

Et krav om, at alt slagtet fjerkræ skal være undergivet dyrlægekontrol, er jo ikke indeholdt i lovforslaget; torvehandel m. v. er holdt udenfor. Der ville vel også være praktiske vanskeligheder ved at gennemføre en sådan kontrol.

Alle forhold taget i betragtning mener jeg, at det foreliggende lovforslag kan give en tilfredsstillende ordning, hvorfor jeg på mit partis vegne skal anbefale det til velvillig behandling.

Heilesen: Det lovforslag, som oprindeligt var udarbejdet og godkendt af en lang række organisationer, er blevet ændret noget, inden det blev fremsat i folketinget af den højtærede landbrugsminister, hvilket også fremgår af de bemærkninger, der er knyttet til lovforslaget. Disse ændringer vil

medføre, at lovforslaget, hvis det bliver vedtaget, som det er fremsat, ikke får helt den betydning, som var tiltænkt det.

Baggrunden for lovforslaget er ikke ensidige ønsker om at få flere muligheder for at bekæmpe spredningen af smitsomme fjerkræsygdomme. Også hensynet til slagterierne og forbrugerne har spillet en betydelig rolle. Jeg finder det urimeligt, at der stilles store krav til de autoriserede virksomheder og butikker, hvad indretning og hygiejne angår, så længe andre kan stå f. eks. i staldene og slagte fjerkræ og udbyde det til salg, f. eks. på torvepladser. Hverken producent eller forbruger er tjent med, at dette fortsat tolereres. Jeg ser da også, at de lokale sundhedsmyndigheder er opmærksom på dette forhold og arbejder på at få sundhedsvedtægterne ændret, så friluftshandel med bl. a. fjerkræ forbydes. Nu sidst forlyder det, at myndighederne i Ålborg i et forslag til ny sundhedsvedtægt påtænker at forbyde handel fra åben bod med fjerkræ og ost ud fra den indstilling, at man finder det naturligt, at der nu fastsættes ensartede regler for al forhandling af slagtet fjerkræ. Idet jeg her ser helt bort fra det, man lidt snævert kan kalde slagtning til eget forbrug, der ikke berøres af lovforslaget, finder jeg det rigtigst allerede på nuværende tidspunkt at gøre den højtærede landbrugsminister opmærksom på, at ministeren her kan støtte bestræbelser, der gør sig mere og mere gældende ude i kommunerne, tilmed, så vidt jeg ved, med støtte fra alle de organisationer, der har været spurgt — og det er mange.

På mit partis vegne skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling, men jeg vil også finde det påkrævet, at det henvises til udvalgsbehandling.

Niels Ravn: Jeg har forstået baggrunden for det foreliggende lovforslag således, at det nærmest er smittespredningen, man frygter ved den indsamlingsform, der i øjeblikket anvendes, idet der sker en sammenblanding af fjerkræ, der skal slag-